

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж2 193/26
22.4.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу судија Јелене Стевановић, председника већа, Јасмине Вуковљак Јовановић и Наде Ђорђевић, чланова већа, у парници тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, са седиштем у Београду, Катанићева број 15, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Невена Чупић, адвокат из Београда, Петра Мећаве број 1, ради заштите од насиља у породици, одлучујући о жалби туженог против пресуде Првог основног суда у Београду П2 1839/24 од 27.11.2025. године, у седници одржаној дана 22.04.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П2 1839/24 од 27.11.2025. године у ставу првом и трећем изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1839/24 од 27.11.2025. године, ставом првим изреке, одређена је мера заштите од насиља у породици па је забрањено туженом да на било који начин даље узнемирава ББ и наложено му је да се уздржи од сваког дрског злонамерног и безобзирног понашања којим угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство ББ. Мера заштите од насиља у породици трајаће годину дана почев од 27.11.2025. године, као дана доношења пресуде и може бити продужавана све док не престану разлози због којих је одређена. Евентуално изјављена жалба не задржава извршење пресуде о одређивању мере заштите од насиља у породици. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере заштите од насиља у породици да се забрани туженом да на било који начин узнемирава ББ и да му се наложи да се уздржава од сваког дрског злонамерног и безобзирног понашања којим угрожава телесни интегритет душевно здравље и спокојство ББ. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу побијајући је у ставу првом и трећем изреке, из свих законских разлога порписаних одредбом члана 373 став 1 Закона о парничном поступку. Трошкове другостепеног поступка тражио је опредељено.

Испитујући правилност пресуде у побијаном делу, на основу одредби члана 386

Закона о парничном поступку – ЗПП (“Службени гласник РС” бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – др закон) у вези са чланом 202 Породичног закона (“Службени гласник РС” бр. 18/05, 72/11, 6/15), Апелациони суд је оценио да жалба туженог није основана.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које овај суд пази по службеној дужности, а жалбом туженог се неосновано указује да је приликом доношења ожалбене пресуде учињена битна повреда одредаба парничног поступка која је прописана одредбом члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, јер је изрека првостепене пресуде јасна, разумљива и није противречна сама себи и разлозима пресуде, а у пресуди су наведени разлози о битним чињеницама који су јасни и непротивречни.

Према утврђеном чињеничном стању тужени АА живи са супругом ВВ, њиховом децом, ВВ сестром ГГ и ВВ мајком ДД, на адреси ... Између ББ и његове бивше супруге ДД, ћерки ГГ и ВВ, и зета АА, овде туженог, постоје поремећени односи због нерешених имовинско-правних односа поводом стана у улици ..., због ког се воде и судски поступци, то је узрок њихових лоших односа. ББ је дана 14.06.2022. године МУП-у РС ПС Стари град пријавио узнемиравање од стране свог зета АА наводећи да га је он 13.06.2022. године у 16,05 часова позвао на његов број телефона, са скривеног броја и представио му се, рекао му је да смири своју девојку ЋЋ и да ће ако то не учини он предузети све мере и начине, те да је његове претње схватио озбиљно, јер је он већ раније нападао ЋЋ. Наређењем од 16.06.2022. године МУП РС ПС Стари град је изрекао хитну меру АА овде туженом, забрану могућем учиниоцу да контактира жртву насиља и прилази јој у трајању од 48 часова са почетком од 16.06.2022. године од 00,00 часова на основу процене ризика, која мера је решењем Првог основног суда у Београду НП 339/22 од 16.06.2022. године, на основу члана 19 Закона о спречавању насиља у породици, према АА продужена за још 30 дана, која по овом решењу може трајати најдуже до 15.07.2022. године. Из исказа ББ, саслушаног у својству сведока, произилази да он нема било какву комуникацију са туженим АА од децембра 2014. године, да га је последњи пут видео пре четири до пет година, ако се изузму суђења, да њихов однос не постоји, а да са другим члановима породице нема контакт од 2015/2016 године. У вези са догађајем од 13.06.2022. године је навео да је добио позив са скривеног броја од особе која је рекла: “Овде АА из ...” он му је одговорио да таквог не познаје, а потом му је та особа рекла: “Види овако, да смириш девојку да не би ја морао да предузимам одговарајуће мере”. Тужени АА је у исказу навео да није спорно да је 13.06.2022.године позвао ББ и да му је рекао да своју девојку ЋЋ склони је од њих и да их не узнемирава, да није рекао ББ да ће преузимати било какве мере. Тог дана се са супругом ВВ и троје деце враћао кући, пролазили су поред тезге где је радила ЋЋ, девојка ББ, и то је 50 метара од њихове зграде, ЋЋ је тада скочила на њих, викала је, дете у колицима је плакало, она им је тад претила, кренули су да се удаљавају и она их је следећих 50 метара пратила. Тужени, као ни други чланови његовог домаћинства, немају контакт са ББ и између њих двојице се не води други судски поступак.

Из налаза и мишљења органа старатељства Градског центра за социјални рад Одељење Стари град од 24.08.2022. године и 16.11.2023. године произилази да породица ... налази на евиденцији тог одељења од 27.04.2015. године у поступцима везано за развод брака ББ и ДД ради поверавања мал. ћерке ГГ, у поступцима везаним за насиље у породици од стране ББ у односу према супрузи ДД и ћерки ГГ. Између АА и његовог таста ББ, након спорног догађаја од 13.06.2022. године, није било никаквих контакта, односи између чланова породице ...-... озбиљно су и трајно поремећени, конфликти између ББ и бивше супруге ДД и ћерки ВВ и ГГ и зета АА су дугогодишњи и постоји висок ризик од ескалације насиља у породици, посебно имајући у виду историју њихових односа и осуђиваност ББ за насиље у породици. Из налаза и

мишљења Градског центра за социјални рад Одељење Стари град од 12.06.2025. године, произилази да нема битних промена у породичним приликама ББ и АА, мишљења су да су односи између чланова породице ...-... и даље озбиљно и трајно поремећени да конфликт између ББ и ДД, ћерке ВВ и ГГ, и зета АА је дугогодишњи и постоји и даље ризик од ескалације насиља у породици посебно имајући у виду историју њихових односа, осуђиваност ББ за насиље у породици и нерешено имовинско питање, као и да су већ имали конфликте. Из извештаја Градског центра за социјални рад Одељење Стари град од 20.11.2025. године произилази да није било понављања насиља у протеклом периоду, да ББ и АА немају међусобни контакт осим на суду. Пресудом Првог основног суда у Београду К 1498/17 од 29.11.2019. године ББ је оглашен кривим зато што је дана 18.09.2015. године извршио кривично дело насиље у породици у односу на бившу супругу ДД.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом одредби чланова 10, 197 и 198 став 1 и 2 тачка 5 Породичног закона закључио да је потребно одредити меру заштите од насиља у породици, прихватајући налаз и мишљење органа старатељства по коме је оцењено да се ризик од понављања насиља не може искључити и да међу странкама и даље постоје нерешени имовинско-правни односи. Првостепени суд је оценио да су испуњени услови за одређивање мере заштите од насиља у породици, имајући у виду да међу учесницима у поступку постоје дугорочно хронично нарушени односи, те је закључио да се одређивањем мере којом се туженом забрањује да даље узнемирава ББ постиже пуна сврха мере заштите од насиља у породици и на тај начин осуђује раније понашање као друштвено неприхватљиво и истовремено се забрањује понављање таквог понашања. Иако је утврђен само један догађај, инцидент, првостепени суд је сматрао да су вишегодишњи хронично лоши породични односи јасан показатељ да се друштвено прихватљиво понашање међу учесницима у поступку не може очекивати без интервенције државних органа.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио материјално право и за своју одлуку је дао јасне и непротивречне разлоге, које као правилне прихвата и овај суд као другостепени, те се пресуда детаљно не образлаже на основу овлашћења из члана 396 став 2 ЗПП.

Нису основани жалбени наводи туженог којима указује да у конкретном случају годинама не постоји никакво понашање које би се могло сматрати насиљем. Наиме, током првостепеног поступка је на несумњив начин утврђено да међу странкама и даље постоји нерешен имовинскоправни однос, који дуго траје, као и хронични конфликт између ББ са члановима своје породице, те да су вишегодишњи хронично лоши породични односи јасан показатељ да се друштвено прихватљиво понашање међу учесницима овог поступка не може очекивати без интервенције државних органа. Одређеном мером се исказује нулта толеранција на било који облик насиља, без обзира на његов интензитет и трајање. Чак и један акт узнемиравања је довољан да се исти квалификује као друштвено неприхватљиво понашање и као такво санкционише. Из прибављеног налаза и мишљења Градског центра за социјални рад Одељење Стари град од 12.06.2025. године и 20.11.2025. године произилази да и даље постоји озбиљан конфликт међу члановима породице, те да се ризик од понављања насиља не може искључити, па је правилно првостепени суд, по налажењу овог суда, прихватио стручно мишљење органа старатељства, те у склопу осталих утврђених чињеница одредио меру заштите, имајући у виду њихову сврху - да се у свакодневном животу успостави спокојство и мир оштећеног као жртве насиља. У том смислу, изречене мере нису казна учиниоцу насиља, већ је њихово дејство првенствено превентивно, јер опомињу и упозоравају учиниоца какве га законске последице очекују за случај да убудуће понови своје дело, због чега морају бити ефикасне и сврсисходне, како би

могле остварити свој циљ.

Насиље у породици према одредби члана 197 став 1 Породичног закона представља понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство другог члана породице, а ставом 6 истог члана је прописано да се насиљем у породици сматра вређање, као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање. Имајући у виду наведено, насиље у породици подразумева свако понашање које одступа од стандарда уобичајеног у опхођењу и комуницирању са чланом породице, а којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство члана породице. Супротно жалбеним наводима туженог, да не постоји никаква опасност од избијања насиља у породици, правилно је првостепени суд закључио да је потребно изрећи меру заштите од насиља у породици у циљу заштите ББ, јер се на тај начин осуђује раније понашање као друштвено непирхватљиво, а такође се забраном понављања таквог понашања спречава будуће насиље и узнемиравање и обезбеђује спокојство и безбедност жртве насиља, посебно у ситуацији када је од стране надлежног органа старатељства процењено да и даље постоји озбиљан конфликт међу члановима породице, те да постоји и даље ризик од ескалације насиља у породици.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе туженог, али их посебно не образлаже, налазећи да нису од утицаја на доношење другачије одлуке на основу овлашћења из члана 396 став 1 ЗПП.

Правилна је и одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке ожалбене пресуде, с обзиром да је донета правилном применом одредбе члана 153 ЗПП, у вези са чланом 202 и 207 Породичног закона, због чега је ожалбена пресуда и у овом делу изреке потврђена.

На основу наведеног применом одредбе члана 390 и члана 401 тачка 2 ЗПП, у вези са чланом 202 Породичног закона, одлучено је као у ставу првом изреке, а како тужени није успео у другостепеном поступку на основу члана 165, у вези са чланом 153 ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић